

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โดยธรรมชาติของมนุษย์ ต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคม และมนุษย์แต่ละคนอาจมีความต้องการที่เหมือนหรือแตกต่างกัน เมื่อมาอยู่ร่วมกันแล้วทำให้ย่อมมีการกระทบกระทั่งกันบ้างเป็นธรรมดา และเพื่อเป็นการจัดระเบียบสังคมมนุษย์ให้เป็นไปอย่างสงบสุขและเป็นระเบียบเรียบร้อย จึงจำเป็นต้องมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมา เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม โดยเฉพาะกฎหมายอาญาได้บัญญัติขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในสังคมไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดต่อผู้อื่นหรือต่อส่วนรวม ในทางกลับกันกฎหมายอาญาเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในสังคมด้วย เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายอาญาถูกนำมาใช้เป็นมาตรการในการลงโทษกับผู้ที่กระทำการอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด

สำหรับประเทศไทย มีการบัญญัติใช้กฎหมายอาญากับความผิดทุกความผิด ที่กระทบกระเทือนต่อบุคคล ต่อทรัพย์สิน ต่อสังคม หรือกระทบกระเทือนต่อการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ รัฐมีหน้าที่ควบคุมดูแลความสงบเรียบร้อยของคนในรัฐนั้น รัฐจึงได้กำหนดกฎหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย นั่นคือการบัญญัติกฎหมายอาญา เนื่องจากกฎหมายอาญา มีการกำหนดโทษ จึงมีคุณสมบัติพิเศษในการที่จะทำให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้ ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่ใช้ระบบซีวิลลอว์ (Civil Law) มีประมวลกฎหมายอาญาเป็นพื้นฐาน ประมวลกฎหมายอาญาของไทยแบ่งบทบัญญัติออกเป็น 3 ภาค คือ ภาค 1 ว่าด้วย “บทบัญญัติทั่วไป” ภาค 2 ว่าด้วย “ความผิด” และภาค 3 ว่าด้วย “โทษ” หากศึกษาพัฒนาการของกฎหมายอาญาของไทยนับแต่ได้มีการชำระสะสางกฎหมายในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น มีการจัดทำกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ.127 เป็นแบบประมวลกฎหมาย¹ มีการยกเลิกบทกฎหมายที่ล้าสมัยและไม่ได้นำมาบังคับใช้ออกเสีย จัดระเบียบเข้าเป็นหมวดหมู่และมาตรา เพื่อสะดวกแก่การพิพากษาคดี

¹ สุนีย์ มัลลิกะมาส และคณะ. (2525). วิวัฒนาการของกฎหมายไทยในรอบ 200 ปี (รายงานการวิจัย).

และง่ายต่อความเข้าใจกฎหมายของประชาชน² ในการชำระกฎหมายครั้งนี้ บรรดาความคิดเล็กน้อย ได้ถูกรวบรวมไว้ในส่วนที่ 10 ว่าด้วยความคิดที่เป็นลหุโทษของประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ.127 นี้ ด้วย และบางฐานความผิดถูกบัญญัติไว้ในภาคลหุโทษจนถึงปัจจุบัน

ส่วนคำนิยามของ ความผิดลหุโทษนั้น ประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ.127 ไม่ได้ให้ คำนิยามความหมายของคำว่า “ความผิดที่เป็นลหุโทษ” ไว้อย่างชัดเจน เพียงแต่บทบัญญัติในมาตรา 332 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ.127³ บัญญัติถึงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษไว้เท่านั้น

ประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ.127 เรียกอีกอย่างว่า “กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ.127” ซึ่งเป็นประมวลกฎหมายอาญาฉบับแรกของประเทศไทย ถือเป็นแม่แบบกฎหมายอาญาของไทยและใช้บังคับจนมี “ประมวลกฎหมายอาญา” ออกใช้บังคับแทนเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2500

ในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังนั้นเพื่อเป็นการควบคุมความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงมีการบัญญัติกฎหมายอาญาเพิ่มมากขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเห็นว่า กฎหมายอาญามีบทบังคับโทษเป็นสภาพบังคับ คนในสังคมจะเกิดความเกรงกลัวและไม่กล้าประพฤติผิด กฎหมายอาญาจึงมีบทบาทในเกือบทุกพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วกฎหมายอาญาไม่ใช่มาตรการควบคุมให้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพเพียงอย่างเดียว ยิ่งกว่านั้น มาตรการทางอาญายังเป็นมาตรการที่รุนแรงที่สุด จึงควรเป็นมาตรการขั้นสุดท้ายที่นำมาใช้

² กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญาแต่ต้นตลอดจน พุทธศักราช 2477. (2478). หน้า 3.

³ มาตรา 332 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ.127 บัญญัติว่า “ความผิดที่เป็นลหุโทษนั้น คือ บรรดาการกระทำผิดที่ท่านบัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 334 จนถึง 340 แห่งกฎหมายนี้ แลท่านกำหนดอาญาสำหรับความผิดอาญาฐานลหุโทษไว้ต่างกันเป็น 4 ชั้น ดังนี้ คือ

ชั้น 1 ท่านว่าต้องวางโทษปรับไม่เกินกว่าสิบสองบาท

ชั้น 2 ท่านว่าต้องวางโทษปรับไม่เกินกว่าห้าสิบบาท

ชั้น 3 ท่านว่าต้องวางโทษานุโทษเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินสิบวัน ฐานหนึ่งปรับไม่เกินห้าสิบบาท ฐานหนึ่งทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามานี้ด้วยกัน

ชั้น 4 ท่านว่าต้องวางโทษานุโทษเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งจำคุกไม่เกินเดือนหนึ่ง ฐานหนึ่งปรับไม่เกินร้อยบาท ฐานหนึ่งทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามานี้ด้วยกัน”

ประมวลกฎหมายอาญา (Code) เป็นกฎหมายอาญาหลักของทุกประเทศที่ใช้ระบบซีวิลลอว์ (Civil Law) ประมวลกฎหมายอาญาจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของความผิดอาญาทั้งหลาย และหากมีความต้องการให้ครอบคลุมการกระทำใหม่ ๆ ฝ่ายนิติบัญญัติจะพิจารณาบทบัญญัติที่มีอยู่เดิมในประมวลกฎหมายอาญา หากยังไม่มีบัญญัติไว้แต่เดิม ฝ่ายนิติบัญญัติจะพิจารณาเพิ่มเติมการกระทำ ที่ประสงค์จะให้เป็ความผิดอาญาลงไป⁴ ทั้งนี้ ในการเพิ่มเติมแก้ไขความผิดอาญาจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผิดอาญาคด้วย แต่การแก้ไขเพิ่มเติมความผิดอาญาในประมวลกฎหมายอาญาของไทยตลอดเวลาที่เข้ามา ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ถูกต้อง จึงทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมขาดทิศทางอย่างสิ้นเชิง⁵

ความผิดลหุโทษเป็นความผิดลักษณะหนึ่งที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา โดยถือเอาอัตราโทษเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ ความผิดอาญาใดที่กฎหมายกำหนดโทษที่จะนำมาใช้กับผู้กระทำความผิดโดยให้มีโทษไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่อัตราโทษต้องไม่เกินไปกว่าที่กำหนดแล้วนั้น ความผิดที่มีอัตราโทษตามที่กฎหมายกำหนดนี้เป็ความผิดลหุโทษ หรือแม้จะเป็นความผิดที่บัญญัติอยู่ในกฎหมายอื่น แต่หากเป็นความผิดที่มีอัตราโทษไม่เกินไปกว่าที่กำหนดนี้ ถือว่าเป็นความผิดลหุโทษทั้งสิ้น

ความผิดลหุโทษเป็นความผิดที่มีโทษในทางอาญาเช่นเดียวกับความผิดอาญาอื่นๆ แต่เป็นความผิดที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าความผิดอาญาทั่วไป การกระทำความผิดที่เป็นความผิดลหุโทษเป็นเพียงการกระทำความผิดเล็กน้อย แต่เดิม จุดประสงค์ที่มีการบัญญัติความผิดลหุโทษให้มีโทษในทางอาญานี้ ก็เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และจุดประสงค์ของการบัญญัติกฎหมายอาญา คือการปกป้องการกระทำอันเป็นความผิดในสังคม⁶ เป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดแก่ส่วนรวม ดังนั้น เมื่อลักษณะโดยทั่วไปของความผิดลหุโทษ คือกำหนดให้การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นการกระทำที่เป็นความผิด จึงได้บัญญัติความผิดลหุโทษไว้และถือว่าเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญา และในปัจจุบัน เพื่อเป็นการวางระเบียบกฎหมายในสังคม จึงมีการบัญญัติกฎหมายที่มีลักษณะเป็นความผิดลหุโทษออกมาบังคับใช้อย่างมากมาย

เนื่องจากเหตุผลในการบัญญัติความผิดลหุโทษหรือความผิดที่มีโทษเล็กน้อย มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน และความเป็นระเบียบแบบแผนใน

⁴ คณิต ณ นคร ก (2545). กฎหมายอาญาภาคความผิด. หน้า 26.

⁵ ดูรายละเอียดใน คณิต ณ นคร (2530). “ประมวลกฎหมายอาญากับการแก้ไขเพิ่มเติมในรอบ 30 ปี.” *รพี*, 30. หน้า 68-73.

⁶ Wayne R. LaFave and Austin W. Scott, Jr. (1986). *Criminal Law* (2 nd ed.). p. 13.

สังคม เนื้อหาของการกระทำความผิดจึงเน้นไปในทางปกครองหรือเป็นกฎระเบียบของสังคม มากกว่าการกระทำที่เป็นความผิดอาญาโดยแท้จริง เนื่องจากการกระทำไม่มีความรุนแรง หรือความ น่าตำหนิจากวิญญูชน ประกอบกับขั้นตอนในการดำเนินคดีอาญา เป็นขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน ใน บางประเทศได้ตระหนักถึงภาวะการณ์นี้ จึงได้หาแนวทางในการปรับเปลี่ยนให้การกระทำที่มี ลักษณะเป็นความผิดลหุโทษไม่มีโทษทางอาญาแต่ถือว่าเป็นเพียงการกระทำที่ฝ่าฝืนระเบียบ โดยมี วิธีการแตกต่างกัน เช่น ประเทศเยอรมนี ใช้วิธีการในทางนิติบัญญัติ กล่าวคือ บัญญัติยกเลิก ความผิดประเภทลหุโทษ (ภาษาเยอรมันใช้คำว่า *Ubertretungen*) หรือความผิดที่เป็นความผิด เล็กน้อยที่เห็นว่าไม่สมควรเป็นความผิดอาญา (ภาษาเยอรมันใช้คำว่า *Kriminalstraftat*) และทำการ ปรับเปลี่ยนการกระทำความผิดที่มีลักษณะเช่นนี้ ให้เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนระเบียบ⁷ (ภาษาเยอรมัน ใช้คำว่า *Ordnungswidrigkeit*) และถือว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนระเบียบนี้ เป็นความผิดในทางปกครอง มีขั้นตอนในการลงโทษต่างจากความผิดอาญาทั่วไป ส่วนในประเทศฝรั่งเศส เห็นว่า แม้จะเป็นการ กระทำความผิดเล็กน้อย แต่เนื่องจากการกระทำนั้นกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ผู้กระทำผิดต้อง ได้รับการลงโทษ โดยบทลงโทษจะหนักหรือเบา ขึ้นอยู่กับการกระทำความผิด ดังนั้น ความผิด เล็กน้อยหรือความผิดประเภทลหุโทษ (ภาษาฝรั่งเศสใช้คำว่า *Contraventions*) ยังคงเป็นความผิด อาญาอยู่ แต่ได้มีการใช้มาตรการ ใกล้เคียงทางอาญาโดยพนักงานอัยการ⁸ เพื่อเป็นการลดปริมาณคดี ขึ้นสู่ศาลและปัญหาคนล้นคุก ส่วนอีกมาตรการหนึ่งที่ใช้กับความผิดลหุโทษคือ ใช้วิธีการทาง บริหาร โดยให้อำนาจฝ่ายบริหารเป็นฝ่ายบัญญัติความผิดประเภทลหุโทษ เนื่องจากเป็นความผิดที่ เป็นการกระทำความผิดเพียงเล็กน้อยและความผิดมีเนื้อหาที่มีลักษณะในทางปกครอง และมีการ กำหนดให้ความผิดลหุโทษบางฐานความผิด มีขั้นตอนในการดำเนินคดีโดยฝ่ายปกครอง

ข้อพิจารณาในปัญหาเรื่องการบัญญัติความผิดลหุโทษไว้ในประมวลกฎหมายอาญา หรือในกฎหมายอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นความผิดลหุโทษในประเทศไทย เดิมที ฝ่ายนิติบัญญัติเห็นว่ การกระทำเหล่านี้เป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนต่อสังคม จึงได้บัญญัติให้ความผิดเล็กน้อย เหล่านี้เป็นความผิดอาญาและสมควรได้รับโทษ แต่เนื่องจากวิวัฒนาการของการลงโทษ เปลี่ยนแปลงไป เดิมมีเพียงการลงโทษทางอาญาเท่านั้น แต่ปัจจุบันมีการลงโทษทางปกครอง เพิ่มขึ้น ดังนั้น ในต่างประเทศจึงมีการปรับเปลี่ยนความผิดลหุโทษ โดยอาศัยแนวคิดเดียวกันคือ

⁷ Michael Tonry and Richard S. Frase. (2001). *Sentencing and Sanctions in Western Countries*. p.192.

⁸ อุทัย อาทิวะ. (ม.ป.ป.). การใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการกับการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลในประเทศ ฝรั่งเศส. หน้า 7.

พิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของการกระทำ ความรุนแรงของการกระทำ ความผิด และผลกระทบที่ก่ออันตรายต่อผู้อื่นหรือสังคม ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันสังคม แต่หลักเลียงไม่ให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษจำคุกหรือในประเทศเยอรมนีหลักเลียงไม่ให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษทางอาญา โดยมีมาตรการที่ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิด มีแนวคิดในการลงโทษผู้กระทำความผิดให้เหมาะสมกับประเภทความผิด โดยอาศัยความหลากหลายของการลงโทษ ประเภทอื่นนอกเหนือจากการลงโทษทางอาญา ในขณะเดียวกัน แนวความคิดเกี่ยวกับความผิดหลุโทษนี้ ยังเป็นการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล เนื่องจากขั้นตอนการเปรียบเทียบปรับและการดำเนินคดีจบในชั้นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจ และประเทศอื่นๆ ยังมีอีกหลายมาตรการ เช่น ให้อำนาจพนักงานอัยการมีอำนาจสั่งคดีความผิดหลุโทษได้ โดยไม่ผ่านชั้นศาล ดังนั้นข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของไทยคือ บทบัญญัติความผิดหลุโทษต้องได้รับโทษทางอาญา ได้แก่ โทษจำคุกหรือโทษปรับ ซึ่งหากพิจารณาถึงการกระทำความผิดหลุโทษบางฐานความผิดไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ เนื่องจากการกระทำความผิดไม่มีความรุนแรงและการกระทำไม่ส่งผลกระทบที่ก่ออันตรายต่อผู้อื่นหรือสังคม สมควรให้มีการปรับเปลี่ยนความผิดหลุโทษบางฐานความผิดในประมวลกฎหมายอาญาและในกฎหมายอื่น เป็นการกระทำความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม และมีเพียงโทษทางปกครอง เพื่อให้ผู้กระทำความผิดจะไม่ถูกลงโทษทางอาญา หรือถูกเรียกว่าเป็นอาชญากรและกรณีไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาบทบัญญัติความผิดหลุโทษโดยพิจารณาถึงลักษณะความรุนแรงของการกระทำและผลกระทบ จึงมีความสำคัญต่อการที่จะก่อให้เกิดแนวคิดและข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ เป็นความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม ทั้งนี้ ต้องพิจารณาถึงแนวความคิดและหลักเกณฑ์ของต่างประเทศและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับสังคม และให้กฎหมายอาญาเป็นมาตรการที่ใช้บังคับคนในสังคมได้อย่างแท้จริงสมตามเจตนารมณ์ในการบัญญัติกฎหมายอาญา

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงที่มาและหลักเกณฑ์ในการบัญญัติกฎหมายอาญา และมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายอาญากับผู้กระทำความผิดอย่างเหมาะสม

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงแนวความคิดในการบัญญัติความผิดหลุโทษและปัญหาที่เกิดจากการบัญญัติให้ความผิดหลุโทษเป็นความผิดอาญา

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและวิธีการในการปรับเปลี่ยนความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ของต่างประเทศเป็นการความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม

1.2.4 เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนความผิดหลุโทษบางฐานความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ เป็นความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคมได้

1.2.5 เพื่อศึกษามาตรการลงโทษอื่น ที่ไม่ใช่มาตรการลงโทษทางอาญาที่เหมาะสมกับความผิดที่ฝ่าฝืนระเบียบของสังคม

1.2.6 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับเปลี่ยนความผิดหลุโทษที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาบางฐานความผิด ที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ ให้การกระทำนั้นเป็นเพียงความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 การบัญญัติความผิดหลุโทษในประมวลกฎหมายอาญาของไทยบางฐานความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ เนื่องจากความผิดหลุโทษบางฐานความผิดไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงของการกระทำและผลกระทบของการทำความผิด เช่น ความผิดฐานทำให้ร่างกายน้ำอั้นเป็นสังหารณะเกิดขัดข้อง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 375 หรือความผิดฐานทำให้เกิดสิ่งปฏิกูลแก่บ่อ สระ ที่ขังน้ำที่ประชาชนใช้สอย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 380 จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติความผิดมีเนื้อหาในทางปกครอง และการทำความผิดไม่มีลักษณะของการกระทำที่รุนแรงหรือส่งผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น ความผิดดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ สมควรปรับเปลี่ยนความผิดหลุโทษที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ เป็นความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม แต่อย่างไรก็ตาม หากเป็นความผิดที่การกระทำส่งผลกระทบต่อบุคคลโดยตรง เช่น ความผิดฐานยิงปืนโดยไร้เหตุในที่สาธารณะหรือที่ชุมนุมชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 ลักษณะของการทำความผิดมีความรุนแรงและอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลโดยตรง สมควรให้เป็นความผิดอาญาดังเดิม

1.3.2 การบัญญัติความผิดหลุโทษเป็นความผิดอาญา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ยอมรับว่าตนเองได้กระทำความผิด ส่งผลให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนในการดำเนินคดีอาญา และส่งผลให้เกิดปัญหาดังกล่าว คนล้นคุกในปัจจุบัน เนื่องจากการบังคับโทษในทางอาญามีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่เหมาะสมกับความผิดเล็กน้อย จึงเห็นควรปรับเปลี่ยนความผิดหลุโทษบางฐานความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ และเนื้อหาของการกระทำความผิดมีลักษณะเป็น

การปกป้องประโยชน์สาธารณะ ให้เป็นเพียงความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม ซึ่งความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคมนี้ เป็นความผิดที่มีเพียงโทษปรับและมีขั้นตอนการดำเนินการคดีโดยเจ้าพนักงานที่มีอำนาจ

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 ศึกษาวิจัยเอกสาร โดยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือและเอกสารวิชาการ ตำรา บทความ รายงานการวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอาญาและกฎหมายปกครอง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยเน้นศึกษาการในเรื่องความผิดอาญา กำหนดชั้นโทษและมาตรการลงโทษอื่นที่ไม่ใช่มาตรการลงโทษทางอาญาในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศเยอรมนี ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา

1.4.2 ศึกษาแนวทางความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนความผิดลหุโทษบางฐานความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ เป็นความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม โดยทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านกฎหมาย นำมารวบรวมและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนความผิดลหุโทษบางฐานความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ ให้เป็นความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคม หรือการกระทำที่ฝ่าฝืนระเบียบ โดยศึกษาตั้งแต่หลักเกณฑ์ในการบัญญัติความผิดอาญา ลักษณะของกฎหมายอาญา ปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากมีการบัญญัติความผิดลหุโทษให้เป็นความผิดอาญา แนวทางในการดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดลหุโทษ ตลอดจนแนวคิดในการปรับเปลี่ยนความผิดลหุโทษที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ ให้เป็นความผิดที่ฝ่าฝืนระเบียบของสังคมในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศเยอรมนี ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา

โดยศึกษาเฉพาะความผิดลหุโทษที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย ที่สามารถปรับเปลี่ยนเป็นความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคมได้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อให้ทราบถึงประวัติและหลักเกณฑ์ในการบัญญัติความผิดอาญาและความผิดลหุโทษ

1.6.2 เพื่อให้ทราบถึงปัญหาในการบัญญัติความผิดลหุโทษเป็นความผิดอาญาและมีบทบังคับโทษทางอาญา

1.6.3 เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดและวิธีการต่างๆ ที่นำมาใช้กับความผิดลหุโทษในต่างประเทศ

1.6.4 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนความผิดลหุโทษบางฐานความผิดที่ไม่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาโดยแท้ เป็นความผิดที่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสังคมในประเทศไทย

1.6.5 เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ศึกษาค้นคว้าและทำวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้ต่อไป